

במדינה

מבלי שידע את הסיבה. הוא שמע על ד"ר בן-זאב, שהפך את העזרה לגרייזוק ליעוד-חיו. אחרי פניה לרב ניסים, לנשיא-המדינה ולחבר-הכנסת, הודיע בן-זאב לבנימין שהוא הצליח. סוף סוף נאותו הרבנים לגייר אותו.

בני הפתיע את כולם. לא רק את בן-זאב, הרגיל להכרת תודה מאנשים אותם הוא מגייר, אלא גם את הרבנים שגילו רצון טוב, ולא התמקחו הרבה בעניין הגיור. "מה פתאום שאני אתגייר, אם אני יהודי?" דינ"ש שאל בני.

בן-זאב הסביר לו בסבלנות. שכל מה שעליו לעשות, זה לעבור טבילה. בלי תפי לה. "לא מוכן גם לטבילה," אמר בני. "אם אטבול כדי ליהפך ליהודי, יהיה פירושו של דבר שלא הייתי יהודי עד עכשיו. זה פוגע בכבוד אבי המנוח, שהיה יהודי טוב."

לאיש בעל כבוד לא היה אף אחד מוכן לעזור.

בן-זאב המאוכזב ניער חוצנו ממנו. הי רבנות אינה מוכנה להשיא אותו אם לא יתגייר. הקונסול החבשי הציע לו לחזור לארץ הולדתו, חבש, וידידים הציעו לו להתחתן בקפריסין.

"לא מסכים," אמר בני. "כל מה שאני רוצה, זה להתחתן כמו יהודי. בארץ של יהודים, אצל רב יהודי. למה אסור לי?"

הווי

● **צמוד לאינדקס.** בחדרה נשא השבוע קבצן ישיש שלט, עליו כתוב: "הנדבנים הנכבדים מתבקשים להגדיל את נדבותיהם, לנוכח ההתייקרות הכללית."

● **קאזאנובה 28.** בעכו פנה תושב מקומי לקאדי, כדי שיסדיר את גירושו מאשתו, טען כי גירש כבר 18 נשים ל-פניה, ואילו תשע אחרות נפטרו לפני הגט.

גיתה וכלתו רחל
הדרישה: גיור

דת

האיש שלא הסכים לטבול

בתעודת-הזהות של בני גיתה (27) כתוב במפורש, כחול על גבי תכלת, שהוא יהודי, ומי שחתום על-כך הוא שרה-פנים הי מפד"לי חיים משה שפירא.

יום אחד החליט היהודי הזה להתחתן, אבל לא הרשו לו. הרבנים אמרו לו שכדי להנשא כדת משה וישראל הוא צריך להתגייר, ובני אינו מבין עד היום למה יהודי צריך להתגייר, אפילו אם הוא בא מחבש. כפרט שביקשו ממנו במיוחד לבוא מחבש לישראל, בגלל יהדותו, ובגלל הי חינוך התורני של אביו.

מספר על כך בני גיתה:

"נולדתי בחבש, בעיר גונדר. אבי היה יהודי שומר-מצוות. בשנת 1910 הוא סיים את לימודיו במדרשה בארץ-ישראל, וקיבל הסמכה מהרבנות לספל ביהדות חבש. אבי לקח הסמכה זו ברצינות: בעוד שבבקרים לימד בבית-הספר הממשלתי, לימד אחרי-הצהריים בביתו, על חשבונו הפרטי, תורה ויהדות לילדי היהודים הפלשים. הוא רצה להחזיר בהם רגש דתי ולאומי.

"בשנת 1954 נפטר אבי. באו אלינו שלי-חי הסוכנות ואמרו: אתם בניו של ירמיהו גיתה. אתם חייבים לעלות ארצה."

בנימין, כמו כל היהודים הטובים, עלה ארצה עם עליית-הנוער, נשלח למערכת-אשקלון, הצטרף לקיבוץ גבולות והתגייס לצבא. שם שירת ביחידות קרביות.

אחרי שהשתחרר, עבר לירושלים, שם הכיר את רחל. לאחר שנה וחצי החליטו להתחתן. שני בני הווג הלכו לרבנות, הי-הצינו את תעודת-הזהות שלהם.

ברגע שמנהל המחלקה הבחין שבתעודתו של בני רשום כמקום הלידה "חבש", הת-חילה פרשת בנימין גיתה.

הרב הפסיק את כל הליכי-הרישום, הודיע לבני: "עליך ללכת לבית-הדין הרבני, ולה-ביא הצהרה חתומה עלייך שני עדים, שי-אתה יהודי."

"אבל כתוב בתעודת-הזהות שלי שאני יהודי", התפלא בני. מנהל מחלקת הנישוי-אין של הרבנות לא התרשם במיוחד מן המיסמך. "אני לא מתחשב בתעודת-זהות", ציין. "בשבילי היא משמשת רק לניהוי. בכל הנוגע ליהדותו של אדם צריך אישור מבית-הדין הרבני."

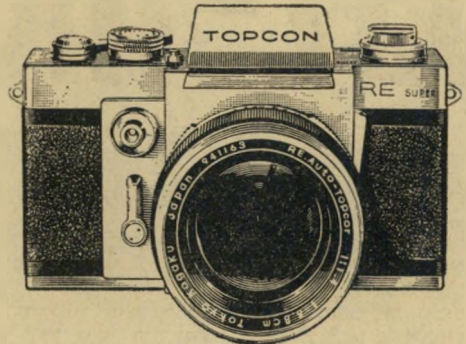
בני ניגש למוכר בית-הדין הרבני. המו-כיר אמר לו: "הכתוב שאתה יהודי, ממש-פחת יהודים, ותמציא לי גם עדות על כך." בני נסע לרחובות, אל הרב יעקוב ברמן, וקיבל ממנו עדות בכתב שבנימין גיתה ו-אביו ירמיהו גיתה מוכרים לו עוד מחבש. הרב אישר בכתב שבנימין הוא יהודי, מי-משפחה יהודית.

זה נראה לבני כמיסמך משכנע. אך היות ונוכח שברבנות ביקשו שני עדים, נסע ליתר בטחון לתל-אביב, והביא גם אישור מגברת מרים פיטלוביץ, שם כתבה שהיא הכירה את אביו ואמו, ושהמשפחה היא משפחה יהודית.

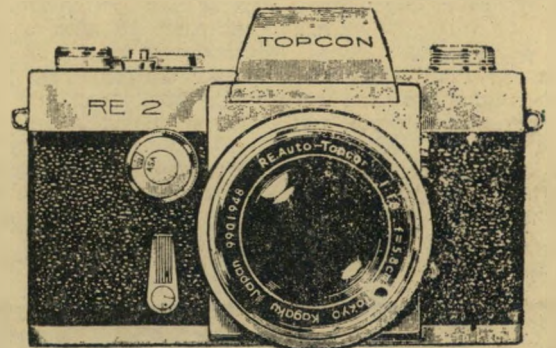
כשחזר למחרת לרבנות, עם המיסמכים ש-התבקש להביא, אמרו לו: "בית-הדין הרב-ני אינו מוכן לספל בבעיה שלך." בנימין גיתה מצא עצמו בפני קיר אטום,

טופקון 1966 TOPCON

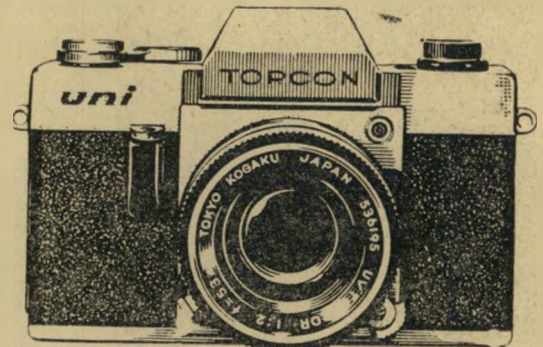
שיטת טופקון, למדידת האור דרך העדשה, היא היחידה בעולם המבטיחה: מדידת אור מדויקת ביותר!!!

טופקון RE super 1050.- ל"י

טופקון RE 2 850.- ל"י

טופקון Uni 575.- ל"י
להשיג: בכל החנויות לצילום

גינזבורג אלנבי 48, ת"א

מציע מבחר גדול ובמחירים מוזלים
מערכות תופי גז וחלקיהם
PREMIER (אנגליה) LUDWIG (ארה"ב)
גיטרות חשמליות, בסים ואמפליפיירים
EKO - HOFNER - KLIRA

תעודת-הזהות של גיתה
הלאום: יהודי

הנך רשאי לנהוג
במכוניות מרוץ
ולא רשיון
בשטח התערוכה
חפתו כל יום
מ-5 עד חצות
קארטינג
הסמורט שכבש את כל
אירוסה.

אוטובוסים: 22, 27, 28, 42